

(недеља, 27 јун 2010 "Фокус", Бања Лука)

Око сребреничких догађаја Хашки трибунал се довија, жонглира, измишља лажне доказе, служећи се смешно исконструисаним непрофесионалним аргументима, али све је узалуд. Трибунал је безнадежно дискредитован. Ни декларација корумпиране Скупштине Србије не може му обезбедити легитимитет, који он никада није имао, тврди Стефан Каргановић, председник НВО "Историјски пројекат Сребреница".

У интервјуу за "Фокус" Каргановић говори о лицитирању бројем жртава Сребренице, као и контрадикторностима у пресудама Трибунала.

- Помиње се 5.336 жртава у Сребреници, али где је списак тих људи - запитао је Каргановић.

ФОКУС: Постоје ли егзактни докази о броју жртава у Сребреници?

КАРГАНОВИЋ: Прва карта на коју је Трибунал заиграо, од предмета Радислава Крстића 2001. године, били су форензички докази прикупљени током ексхумација масовних гробница, за које се тврдило да су биле повезане са Сребреницом. До изрицања пресуде генералу Крстићу, Трибунал је располагао са око 1.800 аутопсијских извештаја, што је врло далеко од неопходних осам хиљада. Форензичари Трибунала су 2002. године престали да откопавају масовне гробнице и да се баве ексхумацијама. У том тренутку било је састављено укупно 3.658 аутопсијских извештаја, по принципу да један извештај не представља једно тело. У 92 одсто таквих случајева ни стручњаци Трибунала нису могли да утврде узрок смрти, без чега је разговор о геноциду бесмислен. Анализом форензичког материјала Хашког тужилаштва, доктор Љубиша Симић је утврдио, на основу пребројавања бутних костију, да се у свим масовним гробницама Сребренице налази укупно 1.923 особе.

ФОКУС: Какве доказе о природи злочина у Сребреници Суд, у ствари, има?

КАРГАНОВИЋ: Покушај Трибунала да стандардном техником форензичког доказивања документује осам хиљада стрељаних жртава био је разбијен професионалном анализом његовог сопственог доказног материјала. Са нестрпљењем смо чекали да видимо како ће Трибунал урадити свој политички задатак у пресуди у предмету "Поповић и остали". У пресуди је речено како на основу доказа веће стаје на становиште да је најмање 5.336 идентификованих особа било погубљено након пада Сребренице. Са изгубљене битке форензичких доказа, веће је одлучило да фронт помери на терен ДНК.

ФОКУС: Због чега тврдите да се ДНК анализа злоупотребљава?

КАРГАНОВИЋ: Тврдња коју је лансирао ICMP да су успели да идентификују преко шест хиљада сребреничких жртава звучи заиста сензационално. Подаци ICMP су веома непоздани и, што је најважније, они су у овом тренутку сасвим непроверљиви. ДНК докази јесу предочени пред Хашки трибунал у предмету "Поповић", али на затвореној седници. Па чак и то се догодило под оптерећујуће ограничавајућим условима који тимовима одбране нису допуштали ни временске ни материјалне могућности да понуђени ДНК материјал стручно испитају. Имамо разлога за основану претпоставку да ни Тужилаштво није прегледало ДНК доказе, који по себи опет ништа не доказују изузев крвног сродства жртава са члановима породица.

ФОКУС: На чему темељите те тврдње?

КАРГАНОВИЋ: Ако је веће, захваљујући ДНК подацима које му је пружила на увид ICMP, заиста поименично утврдило идентитет 5.336 особа које су страдале у и око Сребренице, нека објави списак њихових имена и презимена. То веће неће учинити никад, зато што су резултати ДНК истраживања, које спроводи ICMP, један безобразан блеф и такав списак уопште не постоји. Али, теоретски он би могао постојати. Али и да постоји, у кривичном смислу такав списак био би ирелевантан. ДНК анализа евентуално би могла да повеже преминулу особу с неким преживелим крвним сродником, толико јесте тачно, али то је апсолутно све што је та техника способна да постигне. Она нам не може рећи апсолутно ништа о времену и околностима смрти, а за утврђивање кривичне одговорности само то је битно.

Неозбиљна теза о геноциду

ФОКУС: Последњих година сведоци смо лицитирања бројем жртава у Сребреници. Зашто се то догађа?

КАРГАНОВИЋ: Тај догађај је унапред политички оквалификован као геноцид. Теза о геноциду звучала би неозбиљно када би била везана за цифру од неколико десетина или стотина убијених особа. Сплетом разних околности дошло се на магичну цифру од осам хиљада наводних жртава. При томе не прави се разлика између већине погинулих, који су страдали у ратним дејствима између 11. и 19. јула 1995, и неколико стотина ратних заробљеника, који су заиста били стрељани противно законима и обичајима рата. Евакуација жена и деце из енклаве на сигурно, што су српске снаге учиниле одмах после заузимања енклаве, уз помоћ лажних антрополошких аргумената Хашки трибунал је у предмету "Крстић" претворио у додатни доказ да се у Сребреници догодио геноцид. Трибунал такође систематски превиђа закључак првостепеног већа у предмету "Крстић" да је 11. јула у енклави било 40.000 људи и извештаја УН од 4. августа 1995. да су укупно 35.632 особе из енклаве безбедно евакуисане на муслиманску територију у Тузли. То тезу о осам хиљада жртава чини математички немогућом.

Разговарао: Младен Кременовић